

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສີ່

ການເປີດເຜີຍຫຼັກການພະຍາກອນ: ການເຂົ້າໃຈການພິພາກສາແບບສືບສວນ ແລະ
ການພິພາກສາແບບບັງຄັບໃຊ້ໃນວາລະສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ພວກເຮົາກຳລັງວາງຫຼັກການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກລະບຸໂດຍສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ
ໃນພະລະກົດຂອງພຣະອົງໃນການເປີດຜະນຶກຂໍ້ພຣະຄຳພິພາກສາຂອງດານເຢືອນບົດທີ 11 ໃນ
“ເວລາສຸດທ້າຍ,” ໃນປີ 1989 ເມື່ອສະຫະພາບໂຊວຽດຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍພັນທະມິດລັບລະຫວ່າງ Ronald
Reagan ແລະ ສັນຕະພາບແຫ່ງໂຮມ. ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ ການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງໂຮມ ແລະ
ການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນ ໄດ້ບັງຄັບຜູ້ຍິງ ແລະ ສັດຮ້າຍທຶນາງຂຶ້ນເທິງ ແລະ ປົກຄອງຢູ່ເໜືອ ໃນພຣະນິມົດບົດທີ
17.

ການພັນລະນາເຖິງແມ່ຍິງ ແລະ ສັດຮ້າຍໃນບົດທີສິບເຈັດ ແລະ ສິບແປດ
ຊື້ໃຫ້ເຫັນການພິພາກສາທີ່ດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງນຳມາເໜືອບາບໂລນສະໄໝໃໝ່
ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນ ແລະ ດຳລົງຕໍ່ໄປຈົນກວ່າມີຄຳເອນຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະປົດລົງ.
ຊ່ວງເວລານັ້ນໝາຍເຖິງສ່ວນທຳອິດຂອງການພິພາກສາໃນການບໍລິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງສຳເລັດລົງພ້ອມກັບການປະສົມແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ເມື່ອເຖິງໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ
ຈະບໍ່ມີພຣະເມດຕາໃດໆປະສົມຢູ່ກັບການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.
ສອງຂັ້ນຕອນນີ້ຖືກອະນຸມານໄວ້ໃນການພິພາກສາສືບສວນດ້ວຍ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ການພິພາກສາສືບສວນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສືບສວນ ແລະ ການພິພາກສາຄົນຕາຍ, ແລະ ໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ການພິພາກສາສືບສວນຂອງຄົນເປັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.

ການພິພາກສາຂອງຜູ້ມີຊີວິດກໍຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງໄລຍະເຊັ່ນກັນ, ໂດຍໄລຍະທຳອິດເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001,
ພ້ອມກັບການສືບສວນແລະການພິພາກສາບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ສະໜັກທີ່ຈະຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫນ້າສີພັນ,
ເພາະວ່າການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ການພິພາກສາແບບສືບສວນຂອງຄົນຕາຍນັ້ນໄດ້ສຳ
ເລັດລົງສະເພາະແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຊືຂອງເຂົາເຄີຍຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດໃນຊ່ວງໃດໜຶ່ງຂອງຊີວິດ.
ຈາກນັ້ນ ຊືຂອງຜູ້ຕາຍທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນແລະຂຶ້ນທະບຽນໄວ້ແລ້ວ ກໍຖືກນຳໄປປຽບທຽບກັບປຶ້ມແຫ່ງບາບ.
ຖ້າພວກເຂົາມີບາບທີ່ບໍ່ໄດ້ສຳລະພາບ ຊືຂອງພວກເຂົາກໍຖືກລືບອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ.
ການພິພາກສາແບບສືບສວນຂອງຜູ້ມີຊີວິດນັ້ນຖືກກຳນົດລັກສະນະວ່າເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໃນຂະນະທີ່ໃນການພິພາກສາແບບສືບສວນຂອງຄົນຕາຍນັ້ນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກຳນົດລັກສະນະເຊັ່ນນັ້ນ.

ໃນການພິພາກສາແບບສືບສວນຂອງບັນດາຜູ້ມີຊີວິດ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລະມັດລະວັງທີ່ຈະຊີ້ບອກວ່າ
ການພິພາກສານັ້ນໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ຫນ້າສີພັນ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ເຢຊູຊາເລັມ
ຊຶ່ງເປັນຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີໄດ້ໃຫ້ພະຍານໂດຍກົງປະການທີ່ສອງແກ່ຄວາມຈິງຂັ້ນ.

ເພາະວ່າເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ການພິພາກສາຈະຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແລະຖ້າມັນເລີ່ມຕົ້ນກ່ອນທີ່ພວກເຮົາ,
ບັນບາຍຂອງບັນດາຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງໃດ? 1 ເປໂຕ 4:17

ການພິພາກສາຂອງຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ຄືພຣະນິໄວດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະນິໄວລາອັນສະເພາະເມື່ອການພິພາກສານັ້ນເລີ່ມຂຶ້ນ. ການພິພາກສາຂອງຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດເລີ່ມຂຶ້ນໃນເຢຣູຊາເລັມເມື່ອຜູ້ຖືກປະໂຫຍກໂຫມດຂອງນັກຂຽນໄປທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ແລະໝາຍເຄື່ອງໄວ້ທີ່ບັນດາຊາຍແລະຍິງຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເນື່ອງຈາກບັນດາການອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນຄຣິດຕະຈັກ ແລະໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍ.

ກຸ່ມຊົນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນ Revelation ບົດທີ 7 ໂດຍກົງກັນຂ້າມກັບໜັງແຮງສະໜັບສະໜືນສູນ, ບ່ອນທີ່ John ໄດ້ລະບຸພວກເຂົາໄວ້ທີ່ນັ້ນວ່າເປັນຝູງຊົນອັນໃຫຍ່. ຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງກຸ່ມຊົນແຫ່ງວິນຍານທີ່ຍັງມີຊີວິດ ຜູ້ທີ່ພິພາກສາໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຄົນທີ່ມີຊີວິດ ຜູ້ຊົງຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ນັ່ງມັດສະການໃນວັນອາທິດອັນເປັນວັນແຫ່ງດວງອາທິດຂອງສັນຕະປາບາ. ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ໃນ United States ມາເຖິງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ຖືກປະໂຫຍກຂອງຜູ້ຂຽນໃນ Ezekiel ບົດທີ 9, ຊຶ່ງກໍ່ເປັນການປະທັບຕາໃນ Revelation ບົດທີ 7 ເຊັ່ນກັນ, ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ. ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໃນປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ ຈະຖືກຖືວ່າຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວັນຊະປາໂຕວັນທີ່ຈັດ.

"ແຕ່ວ່າ ຄຣິສຕຽນໃນຊົວຄົນລຸ້ນກ່ອນໄດ້ຖືກສາວັນອາທິດ ໂດຍເຂົາໃຈວ່າ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາກຳລັງຖືກສາວັນຊະປາໂຕຕາມພຣະຄຳພີ; ແລະໃນເວລານີ້ ກໍຍັງມີຄຣິສຕຽນແທ້ຢູ່ໃນທຸກໆຄຣິດຕະຈັກ ໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນແມ່ນແຕ່ຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນຄາທອລິກ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງສັດຊື່ວ່າ ວັນອາທິດແມ່ນວັນຊະປາໂຕທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດໄວ້. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈໃນເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາ ແລະຄວາມຊື່ສັດທຸ່ງທຳຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ. ແຕ່ເມື່ອການຖືກສາວັນອາທິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍກົດໝາຍ ແລະໂລກໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງກ່ຽວກັບພັນທະໃນການຖືກສາວັນຊະປາໂຕທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຊື່ອຟັງຂໍ້ກຳນົດອັນໜັງ ຊຶ່ງບໍ່ມີສິດອຳນາດສູງໄປກວ່າສິດອຳນາດຂອງໂຣມ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຈະໃຫ້ກຽດແກ່ລະບົບສັນຕະປາບາເໜືອພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ນັ້ນກໍ່ລັງຖວາຍຄວາມຄາລະວະແກໂຣມ ແລະແກ່ອຳນາດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຖືກສາສະຖາບັນທີ່ໂຣມໄດ້ກຳນົດໄວ້. ຜູ້ນັ້ນກໍ່ລັງນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ. ເມື່ອໃດມະນຸດປະຕິເສດສະຖາບັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ ແລະກັບໃຫ້ກຽດແກ່ສິ່ງທີ່ໂຣມໄດ້ລອກໄວ້ແທນໃນຖານະເປັນເຄຣືອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດສູງສຸດຂອງນາງ ພວກເຂົາກໍ່ຈະຍອມຮັບໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕາໂຣມ—'ເຄືອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.' ແລະຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນຈົນກວ່າປະເດັນນີ້ຈະຖືກວາງໄວ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ແລະພວກເຂົາຖືກນຳໃຫ້ເລືອກລະຫວ່າງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບບັນຍັດຂອງມະນຸດ ຈົ່ງຈະເປັນເວລານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ ຈະໄດ້ຮັບ 'ເຄືອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.'" The Great Controversy, 449.

ທຸງສັນຍາລັກຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ ຄືພຣະອົງຜູ້ທີ່ຊົງເອີ້ນບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຄວາມເຊື່ອຟັງ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກໜ່ວຍຂອງເຢຊາຍ ຜູ້ຊົງຈະຍືນເປັນທຸງໝາຍແກ່ບັນດາຊົນຊາດ; ພວກຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາພຣະອົງ; ແລະທີ່ພັກຂອງພຣະອົງຈະມີລັດສະໝີ. ແລະຢູ່ໃນວັນນັ້ນເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ

ເພື່ອກູ້ເອົາຊີວິດທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຍັງຫຼົງເຫຼືອຢູ່ ຈາກອັດສະຕິຍ, ແລະຈາກເອຢິບ, ແລະຈາກບັດໂຮດ, ແລະຈາກຄູດ, ແລະຈາກເອລາມ, ແລະຈາກຊີນາ, ແລະຈາກຮາມາດ, ແລະຈາກເກາະທັງຫຼາຍໃນທະເລ. ແລະພຣະອົງຈະຍົກຕັ້ງທຸກໆໝາຍໜັງຂຶ້ນສຳລັບບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະຈະຮອບຮອມບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະຈະເກັບຮອບຮອມບັນດາຜູ້ກະຈັດກະຈາຍຂອງຢູດາ ຈາກສົມມຸໂລກ. ເອຊາຍາ 11:10-12.

ບັນດາຜູ້ທີ່ໃນບັດຈຸບັນບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ຖືກພິພາກສາໃນຂະນະທີ່ເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ການພິພາກສາຂອງເຂົາຈະຕ້ອງຕິດຕາມພາຍຫຼັງການພິພາກສາໄດ້ສ່ວນຂອງຜູ້ມີຊີວິດຈຳນວນໜັງແສນສີໝັ້ນສີໂພ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາຈະຮັບຄຳເຕືອນໄດ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງໄດ້ເຫັນຊາຍແລະຍິງຜູ້ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນລະຫວ່າງວິກິດການຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ.

“ພຣະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ງ ຄືການເຮັດໃຫ້ໂລກຮູ້ສຶກຜິດເລື່ອງບາບ, ເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ ແລະເລື່ອງການພິພາກສາ. ໂລກຈະຖືກເຕືອນໄດ້ກ່ຽວກັບການເຫັນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວາມຈິງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ງໂດຍຄວາມຈິງ, ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສຽງສັງແລະບໍ່ລົ້ງ, ສະແດງຢ່າງສຽງສັງແລະແນ່ນອນ ເສັ້ນແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຢຽບຢູ່ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃຕ້ຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ງໂດຍພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາວັນພັກອັນບອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ, ຈະຖືກສະແດງຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ມັນຄືການຖືຮັກສາວັນອາທິດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ພາຍຫຼັງຈາກໄດ້ຍິນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວ່ານັ້ນວ່າເປັນວັນບໍ່ລົ້ງ ກ່ອນແບບຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄິດປ່ຽນແປງການຄິດເວລາ ແລະ ພຣະບັນຍັດ.” Bible Training School, December 1, 1903.

ການພິພາກສາໃນຂັ້ນບັງຄັບປະຕິບັດ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພະລາຊະກິດຂອງເອລີາຄົນທີສາມສຳເລັດລົງ ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບ. ມັນແບ່ງເປັນສອງຊ່ວງເວລາ; ໃນຊ່ວງທຳອິດ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຍັງປະສົມດ້ວຍພຣະເມດຕາສຳລັບຜູ້ທີ່ໃນບັດນີ້ຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ, ແລ້ວຈຶ່ງຕາມດ້ວຍໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກເທລົງໂດຍປາດຈາກພຣະເມດຕາ.

“ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະບໍ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປອີກດົນ. ບັດນີ້ ພຣະເຈົ້າກຳລັງຖອນພຣະຫັດທີ່ຍັບຍັງໄວ້ຂອງພຣະອົງອອກຈາກໂລກ. ເປັນເວລາຍາວນານແລ້ວທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳລັງແກ່ຊາຍແລະຍິງທັງຫຼາຍຜ່ານທາງການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ງຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຕໍ່ການຊົງເອົານັ້ນ. ບັດນີ້ ພຣະອົງກຳລັງກ່າວກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະກັບໂລກ ໂດຍຜ່ານການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ. ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາເຫລົ່ານີ້ເປັນເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີໂອກາດຮຽນຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດພຣະເນດເບິ່ງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຍນ. ພຣະທັຍແຫ່ງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະອົງຖືກບຸກໃຫ້ໄຫວອ່ອນ; ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຄົງຢຽດອອກເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ. ຄົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນຝູງແຫ່ງຄວາມບອດໄພ ຜູ້ຊຶ່ງໃນວັນສຸດທ້າຍເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຍິນຄວາມຈິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ.” Review and Herald, November 22, 1906.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ ແມ່ນ “ແກະອິນ” ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງເອົາ, ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງເມື່ອພຣະອົງຊົງເອົາ.

ແລະເຮົາຍັງມີເກະອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງຄອກນີ້; ເຮົາຈະຕ້ອງນຳພວກມັນມາດ້ວຍ,
ແລະພວກມັນຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລະຈະມີຄອກດຽວ ແລະຜູ້ລ້ຽງດຽວ. ໂຢຮັນ 10:16.

“ສຽງ” ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ ແມ່ນ “ສຽງ” ທີ່ສອງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 18,
ຊຶ່ງຮ້ອງດັງຂຶ້ນໃນເວລາອັນໃກ້ຈະມາເຖິງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອການພິພາກສາຂອງຍິງໂສເຟນໃຫຍ່ຖືກເພີ່ມທະວີເປັນສອງເທົ່າ,
ເພາະນາງໄດ້ຕັ້ງມາຈາກແຫ່ງບາບຂອງນາງໃນເວລາແຫ່ງການທົດລອງແລ້ວ.

ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອີກຕົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່;
ແລະໂລກກະສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນແຂງກ້າຢ່າງເຕັມກຳລັງ
ກ່າວວ່າ, ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜີຮ້າຍ”
(ພຣະນິມິດ 18:1, 2). ນີ້ແມ່ນຂ່າວສານດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍທຸດສະຫວັນຕົນທີ່ສອງ.
ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງ, “ເພາະວ່ານາງໄດ້ໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງດົມເຫຼົ່າແຫ່ງຄວາມພໍໃຈອັນເກດດີຈາກ
ການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ” (ພຣະນິມິດ 14:8). ເຫຼົ່າແຫ່ງນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?—ຄຳສອນອັນເທັດຂອງນາງ.
ນາງໄດ້ໃຫ້ໂລກຮັບວັນຊະບາດອັນປອມແທນວັນຊະບາດຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່, ແລະໄດ້ກ່າວຊຳຄວາມເທັດ
ທຸກຊາດຕາມໄດ້ກ່າວແກ່ເອວາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນເອເດນ—ຄືຄວາມເປັນອະມະຕະຕາມທຳມະຊາດຂອງຈິດ
ວິນຍານ. ນາງໄດ້ແຜ່ກະຈາຍຄວາມຜິດພາດອີກຫຼາຍປະການໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ,
“ສອນບັນຍັດຂອງມະນຸດເປັນຄຳສອນ” (ມັດທາຍ 15:9).

“ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມພຣະລາຊກິດສາທາລະນະຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົບຫລໍ່ອັນເປັນການລ່ວງເກີນສົງຄວາມລັດ.
ໃນບັນດາການກະທຳສຸດທ້າຍແຫ່ງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງ ມີການຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ສະນັ້ນ ໃນພຣະກິດສຸດທ້າຍເພື່ອການແຕ່ອື່ນໂລກ
ຈຶ່ງມີການເອີ້ນສອງປະການອັນແຍກຈາກກັນທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາບັນດາຄຣິສຕະຈັກ.
ຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສອງຄື, ‘ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ, ເພາະ
ວ່ານາງໄດ້ໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງດົມເຫຼົ່າແຫ່ງຄວາມພໍໃຈອັນເກດດີມາຈາກການຫລົ້ນຊື່ຂອງນາງ’
(ພຣະນິມິດ 14:8). ແລະໃນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ່ອນຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ
ມີສຽງໜຶ່ງຖືກໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ‘ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ,
ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພິບັດຂອງນາງ.
ເພາະວ່າບາບທັງຫລາຍຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສູງເຖິງສະຫວັນແລ້ວ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ’ (ພຣະນິມິດ 18:4, 5).” Selected Messages, ໝູ່
2, 118.

ໃນເວລາອັນໃກ້ນີ້ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາມາເຖິງ,
ການພິພາກສາຝ່າຍບໍລິຫານແບບກ້າວໜ້າເໝືອນບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ຈະເລີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ
ໄລຍະສຸດທ້າຍຂອງການພິພາກສາຄົນມີຊີວິດກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ, ເມື່ອການພິພາກສາທັງສອງຊັ້ນທັບກັນ.
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຄົນທີ່ສາມ ຜູ້ດຽມທາງໃຫ້ແກ່ພະຜູ້ສົ່ງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກິດໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຄົນມີຊີວິດ ຊຶ່ງເລີ່ມໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ແລະ ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນສຸດທ້າຍໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໃນບັດຈຸບັນຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ສອງໃນພຣະນິ
ມິດບົດທີສິບແປດ, ແລະ ອອກມາຈາກບາບໂລນ. ພາລະກິດນັ້ນຊັບອກເຖິງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ
ການກຳຈັດສົງຄວາມທີ່ອອກຈາກພຣະວິຫານຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫມື່ນສີ່ພັນ
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ດຽມທາງ, ແລ້ວຕໍ່ມາເຖິງການກຳຈັດສົງຄວາມທີ່ອອກ ແລະ
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະວິຫານຂອງຜູ້ຊົນໃຫຍ່
ໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງພາລະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ດຽມທາງໃຫ້ແກ່ພະຜູ້ສົ່ງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນມ້າຮອດ

ການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນວັນເພນເຕກອດຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ.

“ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ
ຕາບໃດທີ່ໃສອຸປະນີຂອງເຮົາຍັງມີຈິດຕ່າງຫຼືຮ້ອຍດ່າງຢູ່ເທິງນັ້ນ. ໜ້າທີ່ຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ
ໃຫ້ແກ້ໄຂຂັບກຳລັງໃນນີ້ໃສອຸປະນີຂອງເຮົາ
ໃຫ້ຊຳລະພຣະວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານໃຫ້ສະອາດຈາກມົນທົນທຸກຢ່າງ.
ແລ້ວຜົນປາຍລະດູຈະຕົກມາເທິງພວກເຮົາ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ຜົນຕົ້ນລະດູໄດ້ຕົກລົງເທິງພວກສາວົກໃນວັນເພນເຕກອດ....”

“ພວກເພື່ອນທັງຫຼາຍ, ພວກທ່ານກຳລັງເຮັດອັນໃດຢູ່ໃນພາລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ?
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ່ວມຕົວກັບໂລກ ກຳລັງຮັບແບບພົມຂອງໂລກ
ແລະກຳລັງຕຽມພ້ອມສຳລັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ແລະຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຮັບແບບພົມແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະກຳລັງຕຽມພ້ອມສຳລັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອຄຳສັ່ງຖືກປະກາດອອກໄປ ແລະການປະທັບຕາໄດ້ຖືກປະທັບລົງ,
ລັກສະນະໃນສະໄໝຂອງພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ບໍລິສຸດແລະໄຮ່ມົນທົນຕະຫຼອດນັ້ນດອນ.” Testimonies, volume
5, 214, 216.

ຢູ່ໃນຈຸດນີ້ເອງ ອາດມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງຄ້າຍຄືຄວາມຂັດແຍ້ງໃນພຣະວັດຈະນະຄຳພະຍາກອນ
ຊຶ່ງບາງຄົນອາດສະດຸດໃຈຕໍ່ມັນ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.

ໃນວັນເພນເຕກອດໃນສະໄໝຂອງພວກສາວົກ

ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບລົດອຳນາດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ

ຜູ້ຊຶ້ງແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນ.

ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບລົດອຳນາດໃນວັນເພນເຕກອດສະໄໝນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳໄປຫາອົດສະຕາເອນບູຮານ

ຜູ້ຊຶ້ງຍັງຄົງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຕົນອີກສາມປີເຄື່ອງ.

ເຈດຕະນາທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເໝືອນຊົນຊາດຂອງທ່ານ ແລະເໝືອນຄອບບໍລິສຸດຂອງທ່ານ
ເພື່ອຍຸດຕິການລະເມີດ, ເພື່ອໃຫ້ບາບສົນສຸດລົງ, ເພື່ອກະທຳການລົບລ້າງບາບຊົດ,
ແລະເພື່ອນຳຄວາມຊອບທຳອັນເປັນນິດເຂົ້າມາ, ແລະເພື່ອປະທັບຕາມິດແລະຄຳພະຍາກອນ,
ແລະເພື່ອເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດສູງສຸດ. ດານເືອນ 9:24.

ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບລົດອຳນາດໃນວັນເພນເຕກອດ ຈະບໍ່ຖືກນຳໄປຫາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ

ຈົນກວ່າສະເຕຟາໂນຈະຖືກຂວ້າງດ້ວຍກ້ອນຫີນໃນປີ 34. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ມັກລະບຸຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ຢູ່ເລື້ອຍໆ.

“ແລ້ວທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ,

‘ພຣະອົງຈະຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ [ເຈດຕະນາ].’

ຕະຫຼອດເຈດຕະນາຈາກພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ,

ຂ່າວປະເສີດຈະຕ້ອງຖືກປະກາດໂດຍສະເພາະແກ່ພວກຢິວ; ສາມປີເຄື່ອງໂດຍພຣະຄຣິດເອງ;

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໂດຍອັກຄະສາວົກທັງຫຼາຍ. ‘ໃນທຳມະກາງອາທິດນັ້ນ

ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາແລະເຄື່ອງຖວາຍຢຸດເຊົາ.’ ດານເືອນ 9:27. ໃນລະດູບານໃໝ່ ຄ.ສ. 31,

ພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນແທ້ຈິງໄດ້ຖືກຖວາຍເທິງຄານວາຣ໌.

ແລ້ວຜ້າມ່ານໃນພຣະວິຫານກໍ່ໄດ້ຂາດອອກເປັນສອງສ່ວນ,

ສະແດງວ່າຄວາມສັກສິດແລະຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງພິທີການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄດ້ໝົດໄປແລ້ວ.

ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວທີ່ເຄື່ອງບູຊາແລະເຄື່ອງຖວາຍຜ່າຍໂລກຈະຕ້ອງຢຸດເຊົາ.”

“ໜຶ່ງອາທິດ—ເຈັດປີ—ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນ ຄ.ສ. 34. ແລ້ວໂດຍການເອົາຫີນຂວ້າງສະເຕຟາໂນ
ພວກຍິວໄດ້ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຂົາຢ່າງສຸດທ້າຍ;
ພວກສາວົກທຶກກະຈັດກະຈາຍໄປເນື່ອງຈາກການຂົ່ມເຫັງ ‘ໄດ້ໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ ປະກາດພຣະຄຳ’
(ກົດຈະການ 8:4); ແລະໄມ້ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາອູນ ຜູ້ຂົ່ມເຫັງ ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່ ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນໂປໂລ
ອັກຄະສາວົກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ.” The Desire of Ages, 233.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບລົດອຳນາດໃນວັນເພນເຕຄອດ, ຫ້າສິບວັນຫຼັງຈາກການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ,
ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດ

ທີ່ໃນນັ້ນຂ່າວປະເສີດໄດ້ເອົາຝູງແກະອັນຂອງພຣະຄຣິດອອກມາຈາກບາບໂລນ,
ແຕ່ຫຼັງຈາກໄມ້ກ້າງແຂນໄປແລ້ວສາມປີເຄີຍ ພວກຍິວຈຶ່ງ “ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງຕົນ,”
ແລະໃນເວລານັ້ນຂ່າວສານຈຶ່ງໄປຫາພວກຄົນຕ່າງຊາດ, ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຝັງຂ່າວປະເສີດ.
ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເບື້ອງຄືວ່າມີຢູ່ນັ້ນຍັງຖືກຂະຫຍາຍໃຫ້ເຫັນເດັ່ນຊັດຂຶ້ນ ໂດຍການລະບຸວ່າໃນປີ ຄ.ສ. 34
ພວກຍິວໄດ້ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງຕົນ, ເພາະຊົດສະເຕີໄວທ໌ ກ່າວໄວ້ເປັນຢ່າງອັນ.

“ເນື່ອງຈາກວ່າລະບົບພິທີກຳທັງສິ້ນເປັນສັນຍະລັກຊື່ໄປຫາພຣະຄຣິດ,
ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຄຸນຄ່າແຕ່ຢ່າງໃດນອກຈາກໃນພຣະອົງ.
ເມື່ອພວກຍິວໄດ້ປະທັບຕາການປະຕິເສດພຣະຄຣິດຂອງຕົນໂດຍການມອບພຣະອົງໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ,
ພວກເຂົາກໍໄດ້ປະຕິເສດທຸກສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມໝາຍແກ່ພຣະວິຫານແລະພິທີການຮັບໃຊ້ຂອງມັນ.
ຄວາມສັກສິດຂອງມັນໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ. ມັນຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອການທຳລາຍ. ນັບຈາກມື້ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ
ເຄື່ອງບູຊາແລະການປະກອບພິທີກຳກຸ່ມເນື່ອງກັບມັນກໍໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍ. ເໝືອນດັ່ງຂອງຖວາຍຂອງກາອິນ,
ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ໃນການປະຫານພຣະຄຣິດໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ,
ພວກຍິວໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານຂອງຕົນເອງ. ເມື່ອພຣະຄຣິດຖືກຄັງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ,
ມ່ານຊົນໃນຂອງພຣະວິຫານໄດ້ຖືກສຶກສາອອກເປັນສອງສ່ວນຈາກເທິງລົງລຸ່ມ,
ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນວ່າເຄື່ອງບູຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກຖວາຍແລ້ວ,
ແລະວ່າລະບົບແຫ່ງເຄື່ອງບູຊາຈະສິ້ນສຸດລົງຕະຫຼອດໄປ.” The Desire of Ages, 165.

ຊາວຍິວໄດ້ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນເຫດການຂວ້າງກ້ອນຫີນໃສ່ສະເຕຟາໂນ
ຫຼືໄມ້ກ້າງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ? ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເບື້ອງຄືວ່າມີ ສຳພັນກັບຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເບື້ອງຄືວ່າມີໃນການ
ລະບຸວ່າການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນເພນເຕຄອດນັ້ນ
ກ່ຽວຂ້ອງໄປເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.

ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈຈະຈັດແຈງຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເບື້ອງຄືວ່າມີນັ້ນໃຫ້ຊັດເຈນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບາຖະໜາຈະເຕືອນໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງການພິຈາລະນາເປັນພິເສດໃນຄັ້ງນີ້
ຕັ້ງຢູ່ເທິງຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ພວກຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ວ່າ ປະຊາຊົນ Laodicean
ຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍບໍ່ເຂົ້າໃຈການພິພາກສາ. ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາທົບທວນໄລຍະຕ່າງໆ
ແລະຈຸດປະສົງຕ່າງໆຂອງການພິພາກສາ ເພື່ອໃຫ້ແຈ້ງຊັດວ່າ ທັງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ
ແລະການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ ລ້ວນມາບັນຈົບກັນຢູ່ທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້.
ເພື່ອຈະເຫັນການເປີດເຜີຍທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເບື້ອງຄືວ່າມີ ທີ່ພວກເຮົາຫາກໄດ້ຍົກຂຶ້ນມານັ້ນ
ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ຊາວຄາທອລິກໂຮມັນຍອມຮັບວ່າ
ການປ່ຽນແປງວັນຊະບາໃຕນັ້ນໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍຄຣິດຈັກຂອງພວກເຂົາ,

ແລະພວກເຂົາຍົກການປ່ຽນແປງເອງຂຶ້ນເປັນຫຼັກຖານແຫ່ງອຳນາດສູງສຸດຂອງຄຣິດຈັກ.
ພວກເຂົາປະກາດວ່າ ໂດຍການຖືຮັກສາວັນທຳອິດຂອງອາທິດເປັນວັນຊະບາໂຕ,
ພວກໂບຣແຕສຕັ້ງກຳລັງຍອມຮັບອຳນາດຂອງນາງໃນການບັນຍັດເລືອກທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄຣິດຈັກໂຣມັນບໍ່ເຄີຍລະຖືມີການອ້າງສິດຂອງນາງວ່າບໍ່ອາດຜິດພາດໄດ້;
ແລະເມື່ອໂລກແລະຄຣິດຈັກໂບຣແຕສຕັ້ງຍອມຮັບວັນຊະບາໂຕອັນປອມບົນຊຶ້ງນາງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາປະຕິເສດວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະເຢໂຮວາ,
ພວກເຂົາກໍຍອມຮັບການອ້າງສິດໃດຍພາກປະຕິບັດ.
ພວກເຂົາອາດອ້າງເຖິງອຳນາດເພື່ອການປ່ຽນແປງນີ້,
ແຕ່ຄວາມຜິດພາດໃນເຫດຜົນຂອງພວກເຂົາກໍສາມາດມອງເຫັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.
ພວກຄາທອລິກນັ້ນສະຫຼຸດພໍ້ທີ່ຈະເຫັນວ່າ ພວກໂບຣແຕສຕັ້ງກຳລັງຫຼອກລວງຕົນເອງ
ໂດຍຕັ້ງໃຈບົດຕາຂອງຕົນຕໍ່ຂໍ້ເທັດຈິງໃນກໍລະນີນີ້. ເມື່ອສະຖາບັນວັນອາທິດໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍຂຶ້ນ,
ນາງກໍຊົມຊົມຍິນດີໂດຍຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈວ່າ
ໃນທີ່ສຸດມັນຈະນຳໂລກໂບຣແຕສຕັ້ງທັງໝົດເຂົ້າມາຢູ່ໃຕ້ທັງຂອງໂຣມ.

“ການປ່ຽນແປງວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຕາລາງປະທັບ ແຫ່ງອຳນາດຂອງຄຣິສຕະຈັກໂຣມັນ.
ບັນດາຜູ້ທີ່, ເມື່ອເຂົ້າໃຈຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່ແລ້ວ,
ເລືອກຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕອັນປອມແທນວັນຊະບາໂຕອັນແທ້,
ດ້ວຍການນັ້ນເຂົາກໍກຳລັງຖອດອອກຈາກລະບົບແກ່ອຳນາດນັ້ນ
ຊຶ່ງເປັນອຳນາດດຽວທີ່ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຖືຮັກສາວັນນັ້ນ.
ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍຄືວັນຊະບາໂຕແບບສັນຕະປາປາ,
ຊຶ່ງໂລກໄດ້ຍອມຮັບເອົາແທນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້.”

“ແຕ່ເວລາທີ່ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນ ຍັງບໍ່ທັນມາ.
ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຍັງບໍ່ທັນມາ. ມີຄຣິສຕຽນແທ້ຢູ່ໃນທຸກຄຣິດຈັກ
ຮວມທັງໃນສັງຄົມໂຣມັນຄາທອລິກດ້ວຍ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກພິພາກສາລົງໂທດ
ຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ ແລະໄດ້ເຫັນພັນທະອັນຈຳເປັນຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່.
ແຕ່ເມື່ອຄຳສັ່ງຈະຖືກປະກາດອອກໄປ ເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ວັນຊະບາໂຕປອມ, ແລະເມື່ອສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອ
ງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະເຕືອນມະນຸດທັງຫຼາຍໃຫ້ລະວັງການນະມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ
ເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຂອງປອມແລະຂອງແທ້ຈະຖືກຂີດໄວ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດ. ເມື່ອນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ຍິ່ງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນການລະເມີດຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກ ຫຼື ມືຂອງຕົນ.”

“ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ກຸ່ມເວລານີ້ຢ່າງຮອດແລ້ວ.
ເມື່ອບັນດາຄຣິສຕະຈັກໂບຣແຕສຕັ້ງຈະຮ່ວມມືກັບອຳນາດຝ່າຍໂລກເພື່ອຄຳຈຸນສາສະໜາອັນເປັນເທັດ
ເພາະການຕໍ່ຕ້ານສາສະໜານັ້ນ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາໄດ້ອິດທິນຕໍ່ການຂົນເທັງອັນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ
ໃນເວລານັ້ນ
ວັນຊະບາໂຕຂອງສັນຕະປາປາຈະຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍອຳນາດຮ່ວມກັນຂອງຄຣິສຕະຈັກແລະລັດ.
ຈະມີການຫັນເຫຼອກຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ
ຊຶ່ງຈະສົນສຸດລົງພຽງແຕ່ໃນຄວາມພິນາດຂອງຊາດເທົ່ານັ້ນ.” Bible Training School, February 2,
1913.